

Streda 20. septembra 2017

Piesne: ES č. 449, 481

Text: F 4, 15 – 23

„Mám dost' všetkého, mám aj navyše; som hojne zaopatrený tým, čo som prijal od vás po Epafroditovi; je mi to ako Bohu milá, príjemná obeť rozkošnej vône.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Vďaka. Aké jednoduché slovo! A predsa ho zaradujeme medzi tri „čarovné“ slovíčka: ďakujem, prosím a prepáč. Koľkokrát ho vyslovíme iba akosi formálne! Na druhej strane, koľkokrát ho možno výslovne nepovieme, a adresát si predsa len je vedomý toho, že sme sa mu poďakovali. Niekedy niekomu nestačia ďakovné listy, čestné uznania a vyznamenania za „jeho“ službu. Inokedy zas ani nevieme, že niekto niečo robí možno aj v náš prospech a pre naše blaho, a predsa za to nedostane ani len letný pohľad vďaky a uznania. Záver dnešného Listu apoštola Pavla Filipským je práve takouto nepriamo vypovedanou vďakou za ich službu a podporu jeho misijnej práce na Pánovej vinici. Pavel nehovorí: „Ďakujem vám za to a to...“, jednoducho s radosťou konštatuje, čoho sa mu dostalo práve prostredníctvom ich podpory. Pomoc a podpora filipských kresťanov mu nie je ľahostajná. Naopak, je pre neho veľmi dôležitá. Je to konkrétny prejav ich živej viery, že tak, ako oni sami boli ospravedlnení zadarmo z Božej milosti, aj oni sami prinášajú svoje dary zadarmo na pomoc a podporu služby iných, aby tak vytvárali jeden živý organizmus Kristovho tela – cirkvi. A Pavel k tomu dodáva to svoje: „... je mi to ako Bohu milá, príjemná obeť rozkošnej vône.“ Zároveň tento prejav v sebe nesie aj iné vyznanie živej viery: tým, že dávam, svedčím o tom, že Pán Boh je šafárom v mojom živote, že On je tým, ktorý mi všetko dáva zo svojej milosti, ktorý ma požehnáva a zachováva v tejto časnosti. O tom hovorí záverečné požehnanie: „*Môj Boh však ukojí všetky vaše potreby podľa svojho bohatstva v sláve Krista Ježiša.*“ Práve o tom je dnešné pozvanie. Mám si byť vedomý toho, že som niečo zadarmo dostal, a tak to mám aj zadarmo dávať. To, že som zadarmo dostal, nie je moja zásluha. Je to realita Božej milosti a lásky, ktorá sa sklonila práve ku mne, hriešnemu človeku. A to, že ja, ospravedlnený hriešnik, zadarmo dávam, je odpoveď mojej viery: Áno, Pane, som si vedomý Tvojho nezaslúženého daru milosti a lásky a i ja sa chcem deliť o to, čím ma požehnávaš, aby som bol svedkom Tvojej lásky a milosti práve tam, kde som – tam, kde ma potrebuješ, a taký, akého si ma stvoril. Amen.

Modlitba:

Nebeský Otče, s radosťou a vďakou prichádzame k Tebe, ktorý sa o nás vo všetkom staráš, ktorý nás zachovávaš a vo svojej milosti a láske žehnáš. Nie sme hodní Tvojich darov, a predsa nás obdarúvaš. Preto Ťa prosíme, pomôž nám byť darcami a dobrými šafarmi nám zverených hodnôt telesných, ale aj duchovných, aby sme prinášali Tvoju lásku práve tam, kde je to najviac potrebné. Amen.

Mgr. Ľuboš Vontorčík, zborový farár v CZ ECAV Hlohovec